

Sygn. akt: II AKa 124/00

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 czerwca 2000 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	SSA Barbara Suchowska (spr.)
Sędziowie	SSA Bożena Brewczyńska SSA Paweł Węgrzynek
Protokolant	Ewa Muskietorz - Kuc

przy udziale Prokuratora Prok. Apel. Stefana Jarskiego

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2000r.

sprawy W. B. ur. (...) s. S.

o odszkodowanie

z powodu apelacji, wniesionej przez pełnomocnika wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 01 marca 2000r. sygn. akt XVI1 Ko 377/99

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa;
3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. R. Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 100 (sto) złotych z tytułu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu wnioskodawcy W. B. w postępowaniu odwoławczym.

II AKa 124/00

UZASADNIENIE

Wnioskodawca W. B. wystąpił do Sądu Okręgowego w Katowicach o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 36.700 zł. tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania za uszkodzenie ciała, jakiego doznał w związku z pobiciem go i użyciem broni palnej przez funkcjonariusza M.O. w grudniu 1947r. oraz związanych z tym kosztów.

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 1 marca, 2000r. wniosek powyższy oddalił, obciążając kosztami postępowania Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył pełnomocnik wnioskodawcy, zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych, który wyraża się w przyjęciu tezy, że zgromadzone w niniejszej sprawie materiały nie pozwalają na przyjęcie, iż działanie

wnioskodawcy W. B. nie miało charakteru prowadzenia walki na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, podczas gdy prawidłowa i całościowa ocena materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że zachowanie wnioskodawcy było jedną z form walki o niepodległość Państwa Polskiego.

W oparciu o tak sformułowany zarzut pełnomocnik wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji, bądź zmianę wyroku.

Sąd Apelacyjny, w wyniku rozpoznania złożonej apelacji uznał, że nie zasługuje ona na uwzględnienie, Sąd I instancji poczynił w sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne i zasadnie przyjął, że brak jest podstaw do zasądzenia wobec wnioskodawcy odszkodowania i zadośćuczynienia w oparciu o przepisy Ustawy z dnia 23.02.1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego.

Nie wdając się w merytoryczną ocenę tego, czy działalność wnioskodawcy jaką prowadził on w ramach (...) była działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, tak jak podnosi to w apelacji pełnomocnik stwierdzić trzeba, że ustawa z dnia 23.02.1991r. cytowana wyżej, w oparciu o którą roszczenie wnioskodawcy było rozpatrywane, nie ma na celu doprowadzenia do zadośćuczynienia moralnego i materialnego za wszelkie formy represji wobec osób prowadzących działalność niepodległościową.

Analiza przepisów tej ustawy wskazuje jednoznacznie na to, że jej zakres ograniczony jest do wypadków prawno-karnej represji za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (por. Uchwałę SN z dnia 3.03.1994r. sygn. I KZP 1/94 OSNKW 1994, z. 3-4 poz. 17).

Z przeprowadzonych w sprawie dowodów, jednoznacznie wynika, że wobec wnioskodawcy nie toczyło się żadne postępowanie karne, związane z prowadzoną przez niego działalnością polityczną. Nie był on też pozbawiony wolności w związku z takim postępowaniem i dlatego brak jest jakichkolwiek podstaw do uwzględnienia wniosku o odszkodowanie i zadośćuczynienie z tytułu na jaki wnioskodawca się powołuje.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł, jak w wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 13 cyt. Ustawy.